

ORTA KARADENİZ BÖLGESİ'NDE ÖNEMLİ BİR DEMİR ÇAĞI YERLEŞMESİ: LÂDİK-KÖYİÇİ TEPESİ/İKİZARI

Şevket Dönmez*

AN IMPORTANT IRON AGE SETTLEMENT in the CENTRAL BLACK SEA REGION: LÂDİK-KÖYİÇİ MOUND/İKİZARI

Köyiçi Mound, situated 1 km southwest of Mazlumoğlu Village, which is 10 km east of Lâdik, on the northwest shore of Lake Lâdik. On the Köyiçi Mound, we carried out extensive surveys during in 2002 and 2003 there many potsherds and architectural plaques and small findings were discovered. The earliest dating for potsherds are the Early Bronze Age. Except for a few pieces dating back to 2000 BC the majority of potsherds seem to date to the Iron Age. Potsherds found at Köyiçi Mound, from the periods following the Iron Age date to the Hellenistic, Roman and Middle Ages. The most significant and interesting finds discovered at Köyiçi Mound are the baked clay architectural plaque pieces and roof tiles. Pottery fragments from Köyiçi Mound which have been analyzed could easily be dated to second half of 7th century BC to 4th century and fragments of architectural plaques could be dated to 6th century BC. When these dates of the Late Iron Age, fore mentioned small findings and the history-geographical data of the region are combined, it becomes obvious what was the historical name of Köyiçi Mound. A well-known ancient historian from *Amaseia*, Strabon talks about Ikizari Fortress and palace remnants nearby in his book *Geographika*. Köyiçi Mound complies with *Ikizari* fortress, both in position and in expected findings. As a result, when we combine the archaeological findings pertaining to Köyiçi Mound and historical and geographical information about Lâdik region together, I am of the opinion that this settlement is what Strabon mentioned as *Ikizari*.

Köyiçi Tepesi (Yurtyeri Tepesi) merhum Prof.Dr. U.B. Alkım tarafından 1973 yılında Samsun İli sınırları içinde geliştirilen yüzey araştırmaları sırasında saptanmıştır¹. Lâdik'in 10 km doğusunda yer alan Mazlumoğlu Köyü'nün 1 km

* Yrd.Doç.Dr. Şevket Dönmez. İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı, 34459-İstanbul. sdonmez@mail.koc.net, sdon@istanbul.edu.tr

¹ Alkım 1974a: 555; Alkım 1974b: 52; Alkım 1975: 7; Kızıltan 1992: 232

güneybatısında yer alan Köyiçi Tepesi (bkz. Harita 1) Lâdik Gölü'nün kuzeybatı kıyısındadır (Res.1). 250 x 70 boyutunda ve ortalama 5 m yüksekliğindeki yerleşmenin güney kısmı Lâdik Gölü'nün kıyısı durumundadır. Gerçekte gölün içine bir yarımada şeklinde uzanan Köyiçi Tepesi'ne yaz aylarında bataklık durumuna gelen bir boyundan (Res.2) rahatça geçilebilirken, kış ve bahar aylarında suların yükselmesi sonucu gelişen olumsuz koşullar nedeniyle ancak kayak ya da benzeri bir taşıtla ulaşılabilmektedir. Söz konusu bu su hareketleri ile ortaya çıkan ve özellikle yerleşmenin güney kıyısını etkileyen dalgalar sonucu Köyiçi Tepesi'nin etek kısımlarının endişe verici oranda aşınmış olduğu gözlenmektedir. Doğanın bu tahribatı her yıl düzenli bir şekilde devam etmektedir. Bu aşınmalar nedeniyle de toprak altından yüzeye bol miktarda çanak-çömlek, pişmiş toprak mimari kaplama levha parçaları ve küçük buluntular bol miktarda çıkmaktadır (Res.3).

2002 ve 2003 yıllarında ayrıntılı yüzey araştırmaları gerçekleştirdiğimiz Köyiçi Tepesi'nde çok sayıda çanak-çömlek ile pişmiş toprak mimari kaplama levha parçaları ve küçük buluntular ele geçti. Çanak-çömlek parçaları içinde en erken en erken örnekler İlk Tunç Çağı'na aittir (Res.4). İÖ 2. Binyıla tarihlenen birkaç parça dışında Köyiçi çanak-çömlek parçalarının büyük çoğunluğunun Demir Çağı'na tarihlenebileceği görülmektedir. Köyiçi Tepesi'nde ele Demir Çağı'nı izleyen dönemlere ait çanak-çömlekler Hellenistik Çağ, Roma Çağı ve Ortaçağ'a aittir. Ortaçağ çanak-çömleğinin çok büyük bir kısmı sırlıdır (Res.5). Yukarıda bahsettiğimiz dönemlere ait çanak-çömlekler Köyiçi Tepesi'nde en azından İlk Tunç Çağı'ndan Ortaçağ'a kadar uzanan bir yerleşme silsilesine işaret etmektedir.

Köyiçi Tepesi Demir Çağı çanak-çömleği bezeksiz, kabartma ve boya bezekli olarak üç grup altında incelenebilir. Bezeksiz örnekler çanaklar, çömlekler ve kraterlerden oluşmaktadır. Bezeksiz çanaklar düz yükselip hafif içe kapanan ağız kenarlı (Lev.1/1-3) ya da düz yükselen ağız kenarlı ve içte kalınlaştırılmış dudaklıdır (Lev.1/4). Bu tip çanaklara Maşat Höyük'ün Demir Çağı tabakalarında bol miktarda rastlanmaktadır (Özgüç 1982: Şek.H/4-6, 13). Çömlekler ise dışa çekik ağız kenarlı ve şişkin gövdelidir (Lev.1/5-6). Bu çömlek parçalarının koşulları da Maşat Höyük'ün Demir Çağı tabakalarında görülmektedir (Özgüç 1982: Şek.J/20-22). Çömleklerin ağız kenarları bazen daha düz ve uzun olabilmektedir (Lev.2/1). Bu çömlek parçasının benzerlerine Maşat Höyük Demir Çağı çömlekleri içinde rastlanmaktadır (Özgüç 1982: Şek.N/26-27). Dışa çekik ağız kenarlı olan kraterler köşeli dudaklı (Lev.2/2) ya da yuvarlatılmış dudaklıdır (Lev.2/4-5). Hem köşeli (Özgüç 1982: Şek.K/8) hem de yuvarlak dudaklı kraterlerin yakın benzerleri (Şek.K/1, 6-7) Köyiçi Tepesi'yle aynı coğrafi bölgede yer alan Maşat Höyük'ün Demir Çağı tabakalarında görülmektedir. Kraterler, içinde yer alan bir örnek aynı zamanda

yukarıda belirtmiş olduğumuz kabartma bezeklilerin tek örneğini oluşturmaktadır. Oldukça fazla bir oranda dışa çekik ağız kenarlı bu kraterin gövdesinin üst kısmında dikey olarak yerleştirilmiş kabartma bir bandın üst bölümü görülmektedir (Lev.2/3).

Boya bezekli örneklerin tümü gövde parçalarından oluşmaktadır. Parçaların kesitlerinden bunların çömleklere ya da testilere ait oldukları anlaşılmaktadır. Bu örneklerde bezemelerin genellikle açık kahverengi, devetüyü ya da bej rengi zeminler üzerine kahverenginin açık, koyu ve kızıl tonları ile ya da koyu kahverengi zemin üzerine bej ile yapıldığı gözlenmektedir. Çanak-çömlek parçalarının üzerindeki bezemelerin hepsi geometrik motiflerle yapılmıştır.

Boya bezekli çanak-çömlek üzerinde en sık kullanılmış olan motif birbirlerine koşut olarak yerleştirilmiş yatay bantlardır. Bunlar ince ya da kalın olabilmektedir (Lev.3/1=Res.6, Lev.3/2=Res.7, Lev.3/3, Lev.3/4=Res.8, Lev.3/5=Res.9, Lev.3/6, Lev.3/7=Res.10, Lev.3/8, Lev.4/1=Res.11). Bu tür bezeme özellikle Köyiçi Tepesi'nin kuşuçuğu 40 km kuzeyinde yer alan ve çağdaş bir yerleşme olan Akalan'da çok yaygındır (Cummer 1976: Abb.1/1-3, 5, Abb.2/17, 25-26). Diğer bezemeler içinde, koşut yatay bantların oluşturduğu alanlar içine yerleştirilmiş düzensiz noktalar (Lev.4/2=Res.12) ile içi açık bej renge boyanmış çerçeveler (Lev.4/3=Res.13) dikkati çekmektedir. Geç Demir Çağı'nda kompozisyonlarda tamamlayıcı bir öge olarak kullanılmış olan noktalamalara Köyiçi Tepesi'ne yakın bir yerleşme olan Eskiyapar'da rastlanır (Bayburtluoğlu 1979: Lev.180/28, 30, 181/31). İçi açık renk zemine boyanmış çerçevenin en yakın benzeri İkiztepe'de ele geçmiştir (Bilgi 1999: Fig.13/6). Bu çerçevelerin bazen de doğrudan astar üzerine yapıldıkları ve bunların içlerine yatay ya da dikey bantların kesişmesi ile oluşturulmuş köşeli motifler yerleştirildiği görülmektedir (Lev.4/4=Res.14, Lev.4/5=Res.15). Bu tür örnekler özellikle Geç Demir Çağı'nda yaygın olup, en tipik örnekleri Akalan'da karşımıza çıkarlar (Cummer 1976: Abb.1/4, 3/39, 51). Bunlar dışında çapraz tarama, zikzak ve üçgenler bezemelerde kullanılmış olan diğer motifler olarak göze çarpmaktadır. Çapraz tarama motifinin kullanılmış olduğu örnekte bu motifin üst kısmında yatay olarak yerleştirilmiş birbirlerine koşut bantlar görülmektedir (Lev.4/6=Res.16). Çapraz tarama motifinin yer aldığı örnekler yine Akalan'da ele geçmiştir (Cummer 1976: Abb.3/40, 42). Şevron motifi de yatay olarak yerleştirilmiş bantların oluşturmuş olduğu bir friz içinde yer almaktadır (Lev.4/7=Res.17). Anadolu Demir Çağı çanak-çömlekçiliğinde çok sık kullanılmış olan bu motifin koşutları Maşat Höyük Demir Çağı tabakalarında görülmektedir (Özgüç 1982: Şek.H/20). Kompozisyonlarda yaygın olarak kullanılmış olan üçgen motifi ilk örnekte çapraz yerleştirilmiş çizgi demetlerinin alt kısmında içi çapraz çizgi demetleri ile taranmış durumda

olarak görülmektedir (Lev.4/8). İçi çapraz çizgilerle taranmış üçgen motiflerinin yakın koşutlarına Boğazköy'ün Demir Çağı tabakalarında rastlanmaktadır (Bossert 2000: Taf.148/B 80). İkinci örnekte ise üçgen motifi yatay yerleştirilmiş birbirlerine koşut bantların alt kısmında ve iç içe üçgenler şeklinde kullanılmıştır (Lev.4/9=Res.18). İç içe üçgen motifinin kullanılmış olduğu bir örnek Boğazköy-Büyükale'nin Demir Çağı tabakalarında ele geçmiştir (Bossert 2000: Taf.12/122). Üçüncü ve son örnekte ise yine yatay yerleştirilmiş birbirlerine koşut bantlar arasında dizi şeklinde ve içleri çapraz kafes taramalı olarak görülmektedir (Lev.4/10=Res.19). İçleri çapraz kafes taramalı bu üçgenlerin yakın bir benzerine Akalan'da rastlanmıştır (Cummer 1976: Abb.2/34).

Köyiçi Tepesi'nde bir yüzey araştırmasında çok fazla rastlanmayacak miktarda küçük buluntu ele geçti. Hepsi kilden yapılmış olan bu buluntuların dokumacılık, avcılık ve balıkçılık ile ilgili aletlerdir. Dokumacılık ile ilgili aletler dokuma tezgahı ağırlıkları ve ağırşaklardan oluşmaktadır (Res.20/1, 6). Ağırşaklardan biri konik tipi (Res.20/6) ile İkiztepe İlk Tunç Çağı tezgah ağırlıklarını anımsatmaktadır (Alkım/Alkım/Bilgi 1988: Lev.LV/9-10, 17). Diğer tezgah ağırlığı ise tepesi kesik uzun piramit biçimindedir (Res.20/1). Bu tezgah ağırlığının kurşundan bir benzeri İkiztepe'de Hellenistik Çağ'a tarihlenen dromoslu mezar kazısında ele geçmiştir (Bilgi 1999: Fig.2). Ağırşaklar 5 adet olup bunlar kesik koni biçimlidir. Ağırşaklar genel olarak kesik bikonik biçimleriyle (Res.20/2, 4-5, 7-8) İkiztepe İlk Tunç Çağı örnekleriyle (Alkım/Alkım/Bilgi 1988: Lev.LV/1-3) benzerlik gösterse de, geniş delikli olan bir örnek (Res.20/7) büyük olasılıkla daha geç bir döneme aittir. Avcılık ile ilgili tek örnek küre biçimli bir sapan tanesidir (Res.20/3) ve benzerleri İkiztepe'nin İlk Tunç Çağı tabakalarında görülür (Alkım/Akım/Bilgi 2003: Lev.32/26, 28, 30). Balıkçılık ile ilgili tek örnek vardır. Pişmiş toprak bir kabın dip kısmının kesilip yuvarlatılması ve ortasına bir delik açılmasıyla oluşturulmuş ağ ağırlığı (Res.20/9) yine kendisi gibi bir kıyı yerleşmesi olan İkiztepe'nin Geç Kalkolitik (Dönmez 2000: Lev.254/1) ve İlk Tunç Çağı tabakalarında ele geçmiştir (Dönmez 2000: 266/1).

Köyiçi Tepesi'nde ele geçen en önemli ve ilginç buluntular, pişmiş toprak mimari kaplama levha parçaları ve çatı kiremitleridir. Orta ve iri mineral ile orta ve iri bitki katkılı hamurları devetüyü ya da kiremit renginin tonlarındadır. İyi pişmiş olan mimari kaplama levhaları astarsızdır. Köyiçi Tepesi'nde topladığımız mimari kaplama levhalarının hiçbiri tüm değildir. Bu nedenle bunlar üzerinde yer alan kompozisyonların tam olarak nasıl olduğu konusunda bir fikre sahip değiliz. Levha parçaları üzerinde kabartma tekniğinin yanı sıra mat boya ile oluşturulmuş motifler, bej ve krem zeminler üzerine kahverenginin tonları ile yapılmıştır. Bazı örneklerde kabartma tekniğinde yapılmış bezeme

olmasına karşın boya bezeme kullanılmamıştır. Bir örnekte ise bezemeler oluk ve kazı tekniklerinde yapılmıştır (Lev.6/1).

Kaplama levhaları üzerindeki kompozisyonları oluşturan motifler geometrik ve bitkisel olarak iki gruba ayrılmaktadır. Geometrik motiflerin kullanılmış olduğu örnekler içinde 4 levha parçası üzerinde kabartma olarak yapılmış yatay düz bantlar görülmektedir (Lev.5/1, Lev.5/2=Res.21, Lev.6/2=Res.23, Lev.6/3=Res.24). Bunlardan birinde yatay bantın alt kısmında yuvarlak kabartma bir memecik görülmektedir (Lev.5/2=Res.21). Oluk ve kazıma bezemenin kullanıldığı tek örnekte ön yüzde oluk tekniğinde oluşturulmuş yatay bir bant, dış yüzde ise kazıma tekniğinde yapılmış bir + motifi görülmektedir. Bu motif çok büyük olasılıkla mimari kaplama levhasını üreten atölyenin işaretidir (Lev.6/1=Res.22 a-b). Bu gruptaki başka bir örnekte yatay kalın kabartma bantların yüzeyi krem rengine boyanmıştır (Lev.6/2=Res.23). Kabartma yatay koşut bantlarla oluşturulmuş bir diğer levha parçasında kenar kısmı ve gövdedeki bantın üzeri ile alt kısmı krem üzerine koyu kahverengi boya ile oluşturulmuş zikzaklar, şevronlar ve yatay bantlarla bezenmiştir (Lev.6/3=Res.24). Bir diğer levha parçası üzerindeki yer alan kabartma tekniğinde yapılmış sivri ucu aşağı bakar durumdaki boynuz biçimli kıvrımlı motifin diğer kısımların eksikliğinden dolayı ne olduğu tam olarak anlaşılamamaktadır (Lev.7/1=Res.25). Geometrik motifliler içinde son grubu saç örgüsü bezekli örnekler oluşturmaktadır. Bu bezeme kabartma tekniğinde oluşturulmuş bir S motifi dizisinin arasına yine kabartma tekniğinde yuvarlak memeciklerin yerleştirilmesi ile kompoze edilmiştir (Lev.7/2=Res.26, Lev.7/3=Res.27). Bu levha parçalarının bej rengine boyanmış oldukları yüzeylerinde görülen boya kalıntılarında anlaşılmaktadır.

Bitkisel bezemeye sahip 3 levha parçası vardır. Bunların üzerinde yer alan kompozisyonlar lotus motifleri ile oluşturulmuştur (Lev.8/1=Res.28 a-b, Lev.8/2=Res.29, Lev.8/3=Res.30). İlk örnekte yer alan yalnızca kabartma tekniğinde oluşturulmuş uzun dallara ve sapa sahip lotus motifi diğer levha parçalarındaki örneklere göre daha stilizedir (Lev.8/1=Res.28 a-b). Diğer iki örnekte bulunan lotus motiflerinin yan yana yerleştirilerek bir dizi şeklinde kompoze edilmiş oldukları anlaşılmaktadır. Bu levhaların ön yüzleri bej ile boyanmıştır (Lev.8/2=Res.29, Lev.8/3=Res.30).

Köyiçi Tepesi'nde ele geçmiş olan levha parçaları hem teknik ve hem de bezeme bakımından yakın civarında yer alan Akalan'daki örneklere çok benzemektedir. Düz kabartma bantlı örneklerin benzerleri Akalan'da görülmektedir (Akerström 1966: Taf.66/1). Saç örgüsü motifli mimari kaplama levhaları hem Th. Makridy Bey'in kazılarında (Akerström 1966: Taf.63/1, 67/5) hem de tarafımızdan sürdürülen yüzey araştırmalarında ele geçmiştir (Bilgi/Atasoy/Gökçe/Dönmez 2003: Res.12). Lotus motifli örneklerin yakın

benzerleri yine Akalan'da görülmektedir (Akerström 1966: Taf.67/2). Bizim araştırmalarımızda figürlü bezemeye sahip mimari kaplama levhası parçası ele geçmedi. Ancak, Köyiçi Tepesi'nde M. Özsait tarafından yapılan yüzey araştırmalarında bulunmuş olan biri dağ keçisi diğeri ise aslan figürlü iki levha parçası (Özsait 2003: 26) örneklerimizle birleştirildiğinde ortaya çıkan motif ve figür envanteri Akalan'la büyük oranda koşutluk göstermektedir. Tüm bu veriler Akalan ile Köyiçi Tepesi'nin aynı kültür içinde özellikle İÖ 6. yüzyılda çağdaş yerleşmeler olduğuna işaret etmektedir.

Köyiçi Tepesi'nde ele geçmiş bulunan diğer bir grup olan çatı kiremit parçaları bezemesizdir. Bu parçalar hem *solen*'lere (Lev.9/1=Res.31) hem de *kalipteros*'lara (Res.32-33) aittir. Köyiçi Tepesi *solen* ve *kalipteros*'larının çok yakın benzerleri Akalan (Akerström 1966: Abb.36), Pazarlı (Koşay 1941: Lev.17) ve Boğazköy'de (Akerström 1966: Abb.63) ele geçmiştir. Tüm bu merkezlerde görülen kiremitler İÖ 6. yüzyıla tarihlenmektedir.

Demir Çağı'nda Ege Dünyası, Phrygia, Lydia ve Karadeniz Havzası'nda ortak bir moda anlayışı çerçevesinde değerlendirilen pişmiş toprak mimari kaplama levhalarının süslediği yapılar içinde tapınaklar ile önemli kamu yapılarının ilk sırayı aldığı düşünülmektedir. Özellikle Eskişehir ve Afyon arasındaki Phrygia Yaylası'nda yer alan ve ana tanrıça Kybele'nin megaron tarzındaki tapınaklarının ön cephesini temsil eden kaya anıtları üzerinde yer alan süslemeler, mimari kaplama levhalarının bir tapınağın süslenmesinde nasıl kullanılmış olduğu hakkında önemli fikirler vermektedir². Bu değerlendirmeler ışığında ele geçmiş olan mimari kaplama levhaları, Köyiçi Tepesi'nde büyük olasılıkla tapınak olması gereken bir yapıyı ya da yapıları işaret etmektedir. Bu yapının ya da yapıların megaron tarzında, taş temelli ve ahşap üst yapı olarak inşa edilmiş olduğu, Köyiçi Tepesi'ne yaklaşık 40 km kuzeyindeki Akalan'da ortaya çıkarılmış mimari veriler ışığında (Dönmez 2004: 70) söylenebilir. Mimari kaplama levhalarının çiviler yardımıyla duvarlara tutturulduğunu ele geçmiş olan çivi delikli bir parçadan (Res.26, 34) anlamaktayız.

Phryg kültüründe İÖ 7. yüzyılın sonlarından itibaren Midas Şehri (Akerström 1966: 133-136, Taf.68), Gordion (Akerström 1966: 136-161, Taf.69-86) ve Pazarlı (Akerström 1966: 161-190, Taf.87-96) gibi Orta Anadolu kentlerinde yapıların dış yüzlerinin pişmiş topraktan, boya bezekli olarak kabartma tekniğinde bezenmiş kaplama levhalarıyla süslenmesi geleneğinin, bir süre sonra Orta Anadolu'dan Boğazköy (Akerström 1966: 190-191) üzerinden,

² Kaya anıtları içinde bu durumu en güzel biçimde yansıtanları Eskişehir bölgesinde Midas Anıtı (Haspels 1971: 73, res.8-13), Arezastis Anıtı (Haspels 1971: 79, res.83-84, 513.1, 514), Bitmemiş Anıt (Haspels 1971: 77, res.14-15, 513.2-3) ve Bahşeyiş Anıtı (Haspels 1971: 81, res.124-125, 516, 517.1-4), Afyon bölgesinde Değirmen Anıtı (Haspels 1971: 86, res.160-166, 520.4), Maltaş Anıtı (Haspels 1971: 85, res.157-158, 519, 520.1-3) ve Arslankaya Anıtı'dır (Haspels 1971: 87, res.186-191, 523).

büyük olasılıkla Pazarlı³ yoluyla Akalan'a ulaştığı konusundaki varsayımımız (Dönmez 2004: 70) yeni arkeolojik kanıtlarla daha da güçlenerek geçerliliğini sürdürmektedir. Bu varsayımımızın giderek güçlenmesinin en önemli nedenleri, Köyiçi Tepesi ile Vezirköprü-Zindankaya'da (Dönmez 2005: 16-17) varlıklarını saptadığımız mimari kaplama levhalarıdır. Bu iki merkezle birlikte, Çorum'un kuzeyinde yer alan ve coğrafi olarak Orta Anadolu ile Orta Karadeniz bölgeleri arasında bir geçiş alanında yer alan Pazarlı (Koşay 1941: 6-8, Lev.XXI-XXXI), Akalan (Akerström 1966: 121-133, Taf. 61-67) ve Karasamsun/Amisos'u (Atasoy/Zeyrek 2004: Res.10-16) da değerlendirmeye alırsak, Orta Karadeniz Bölgesi'nde toplam 4 yerleşmede mimari kaplama levhalarının varlığı kanıtlanmıştır. Akalan dışındaki yerleşmelerin Orta Karadeniz Bölgesi'nin kara kesiminde yer almaları, A. Akerström'ün bunların bölgeye Ionia-Amisos deniz yoluyla ulaşmış olduğu varsayımını (Akerström 1978: Fig.1) oldukça zayıflatmaktadır.

Köyiçi Tepesi'nden tanıtılmış ve değerlendirmiş olduğumuz Demir Çağı çanak-çömlekleri İÖ 7. yüzyılın ikinci yarısı ile İÖ 4. yüzyıl arasına, mimari kaplama levhaları ise İÖ 6. yüzyıla tarihlendirilebilir. Geç Demir Çağı süreci içinde yer alan bu tarihler ve söz konusu buluntuları ile bölgenin tarihi coğrafya verileri bir araya getirildiğinde Köyiçi Tepesi'nin eski adı konusunda oldukça aydınlatıcı bilgiler ortaya çıkmaktadır. *Amasea*'lı ünlü tarihçi *Strabon Geographika* adlı eserinde *Stiphane* Gölü (bkz. Harita 2) kenarında yer alan terkedilmiş *İkizari* Kalesi ve onun yakınında bulunan harabe halindeki saray kalıntılarından bahsetmektedir (*Geographika XII, III, 38*). *Stiphane* Gölü'nün bugünkü Ladik Gölü olduğu hususunda bilim dünyasında hiçbir kuşku yoktur. Bugüne değin Ladik Gölü civarında gerçekleştirilmiş yüzey araştırmalarında Köyiçi Tepesi dışında Demir Çağı, Hellenistik Çağ ve Roma Çağı buluntuları veren önemli bir yerleşme saptanamamıştır. E. Olshausen ve J. Biller Karadeniz Bölgesinin tarihi coğrafyası ile ilgili yaptıkları önemli çalışmalarında *İkizari*'nin lokalizasyonu ile ayrıntılı bir şekilde ilgilenmişler (Olshausen/Biller 1984: 21-27, ve bu antik yerleşmeyi Lâdik Gölü'nün batısında yer alan Lâdik kasabasının kuzeyindeki yüksek bir tepe ile eşitlemişlerdir (Olshausen/Biller 1984: Abb. 7 ve Harita). Köyiçi Tepesi konumu ve buluntuları ile *Strabon*'un bahsettiği *İkizari* Kalesi ile uyumaktadır. Bu lokalizasyon denemesinde tek sorun *İkizari*'den bir kale olarak söz edilmesidir. Kale terimi denince Akalan gibi çok güçlü bir savunma sistemi ile koruma altına alınmış bir yerleşme akla gelmektedir. Ancak Lâdik Gölü'nün binlerce yıldır süren tahribatı sonucu Köyiçi Tepesi'nin savunma sistemi ile ilgili mimari kalıntıları yok olmuş olabilir. Zaten bugün Köyiçi Tepesi'nin tam olarak hangi oranda günümüze ulaştığı bilinmemektedir. Sonuç olarak Köyiçi Tepesi'ne ait arkeolojik bulgular

³ Koşay 1941: 6-8, Lev.XXI-XXXI; Akurgal 1943: 1-22

ile Lâdik yöresi hakkındaki tarihi coğrafya bilgileri birleştirildiğinde, bu yerleşmenin Strabon'un bahsettiği *İkizari* olduğunu düşünmekteyim.

KATALOG

- Levha 1/1: Çanak ağız parçası. A. Çapı 31 cm, Yük. 7.1 cm, Gen. 10.6 cm, Kal. 0.8 cm. Açık devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Orta pişmiş. Açkısız. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı.
- Levha 1/2: Çanak ağız parçası. A. Çapı 27 cm, Yük. 5.6 cm, Gen. 8.1 cm, Kal. 0.6 cm. Pembemsi devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. İyi pişmiş. Zayıf açkısız. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı.
- Levha 1/3: Çanak ağız parçası. A. Çapı 16 cm, Yük. 3.9 cm, Gen. 8.8 cm, Kal. 0.6 cm. Açık devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 1/4: Çanak ağız parçası. A. Çapı 30 cm, Yük. 4.9 cm, Gen. 5 cm, Kal. 0.7 cm. Açık devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Orta pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 1/5: Çömlek ağız parçası. A. Çapı 17 cm, Yük. 6.5 cm, Gen. 7.5 cm, Kal. 0.8 cm. Pembemsi devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 1/6: Çömlek ağız parçası. A. Çapı 17.2 cm, Yük. 6.4 cm, Gen. 8.2 cm, Kal. 0.8 cm. Açık devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Orta pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 2/1: Çömlek ağız parçası. A. Çapı 18.3 cm, Yük. 6.2 cm, Gen. 9 cm, Kal. 0.7 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. İyi pişmiş. Orta açkılı. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 2/2: Krater ağız parçası. A. Çapı 32 cm, Yük. 8.2 cm, Gen. 8.7 cm, Kal. 0.8 cm. Devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Orta pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.

- Levha 2/3: Krater ağız parçası. A. Çapı 36 cm, Yük. 9.8 cm, Gen. 11.5 cm, Kal. 1.2 cm. Koyu devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Kötü pişmiş. Açkısız. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 2/4: Krater ağız parçası. A. Çapı 28 cm, Yük. 6 cm, Gen. 7.2 cm, Kal. 0.8 cm. Devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Orta pişmiş. Zayıf. Çark yapımı. Orta/Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 2/5: Krater ağız parçası. A. Çapı 30 cm, Yük. 8.1 cm, Gen. 12.8 cm, Kal. 1 cm. Devetüyü hamuru orta mineral ile orta ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Orta pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç/Orta Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 3/1 (Resim 6): Gövde parçası. Yük. 7.1 cm, Gen. 6.8 cm, Kal. 0.8 cm. Açık portakalimsi devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kahverenginin açık ve koyu tonları ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı. Köyiçi Tepesi.
- Levha 3/2 (Resim 7): Gövde parçası. Yük. 4.4 cm, Gen. 6.3 cm, Kal. 0.9 cm. Portakalimsi devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 3/3: Gövde parçası. Yük. 7 cm, Gen. 6.5 cm, Kal. 0.7 cm. Açık portakalimsi devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 3/4 (Resim 8): Gövde parçası. Yük. 10.7 cm, Gen. 12.2 cm, Kal. 1.1 cm. Portakalimsi devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Orta açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 3/5 (Resim 9): Gövde parçası. Yük. 6.1 cm, Gen. 6.4 cm, Kal. 0.9 cm. Koyu devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızıl kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 3/6: Gövde parçası. Yük. 3.6 cm, Gen. 2.9 cm, Kal. 0.5 cm. Açık portakalimsi devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı.

Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye koyu ve açık kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.

- Levha 3/7 (Resim 10): Gövde parçası. Yük. 5.4 cm, Gen. 7.5 cm, Kal. 0.7 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Kızıl kahverengi astarlı. Bezeme dış yüzeye bej ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 3/8: Gövde parçası. Yük. 4.5 cm, Gen. 3.6 cm, Kal. 0.6 cm. Devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ile yapılmış. Orta pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/1 (Resim 11): Gövde parçası. Yük. 4.9 cm, Gen. 4.6 cm, Kal. 0.8 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye koyu kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Açkısız. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.:
- Levha 4/2 (Resim 12): Gövde parçası. Yük. 4.3 cm, Gen. 2.3 cm, Kal. 1 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye açık bej zemin üzerine koyu kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/3 (Resim 13): Gövde parçası. Yük. 6.5 cm, Gen. 6.4 cm, Kal. 0.6 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Koyu devetüyü astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ve bej ile yapılmış. İyi pişmiş. Orta açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/4 (Resim 14): Gövde parçası. Yük. 8.3 cm, Gen. 7.5 cm, Kal. 0.9 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Koyu devetüyü renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/5 (Resim 15): Gövde parçası. Yük. 6.5 cm, Gen. 8.1 cm, Kal. 0.6 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye koyu kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/6 (Resim 16): Gövde parçası. Yük. 10.7 cm, Gen. 11.1 cm, Kal. 0.9 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Koyu devetüyü astarlı. Bezeme dış yüzeye açık bej zemin üzerine koyu kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.

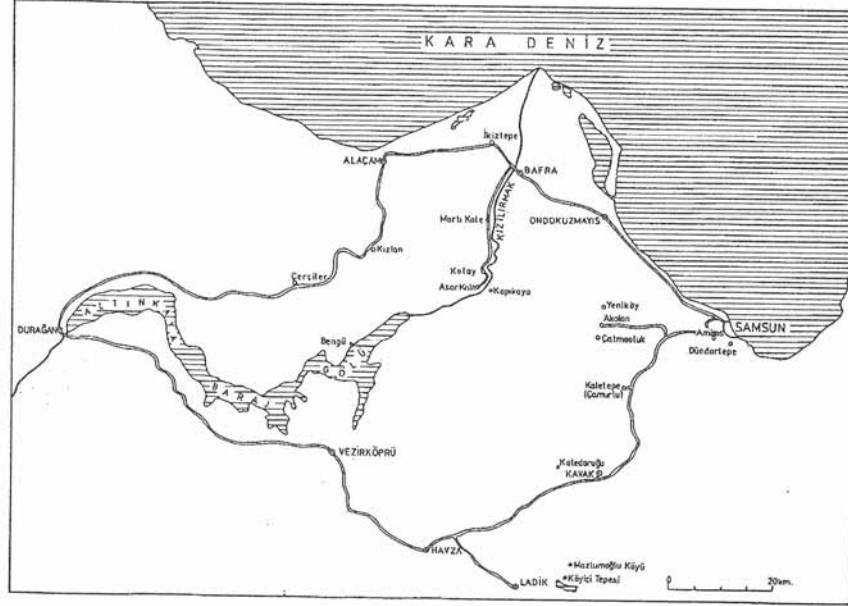
- Levha 4/7 (Resim 17): Gövde parçası. Yük. 7.7 cm, Gen. 8.2 cm, Kal. 0.8 cm. Koyu devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Koyu kahverengi astarlı. Bezeme dış yüzeye sarımsı bej zemin üzerine koyu kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/8: Gövde Parçası. Yük. 8.4 cm, Gen. 6.8 cm, Kal. 1.2 cm. Portakalımsı devetüyü hamuru orta mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızılımsı kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/9 (Resim 18): Gövde parçası. Yük. 8.4 cm, Gen. 5.9 cm, Kal. 1.1 cm. Açık portakalımsı devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye kızıl kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 4/10 (Resim 19): Gövde parçası. Yük. 4.1 cm, Gen. 6.3 cm, Kal. 0.6 cm. Devetüyü hamuru ince mineral ve ince bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme dış yüzeye açık bej zemin üzerine koyu kahverengi ile yapılmış. İyi pişmiş. Zayıf açkılı. Çark yapımı. Geç Demir Çağı.
- Levha 5/1: Mimari kaplama levha parçası. Yük. 12 cm, Gen. 15.4 cm, Kal. 3 cm. Pembemsi devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme ön yüze oluk tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 5/2 (Resim 21): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 22 cm, Gen. 17 cm, Kal. 3.8 cm. Pembemsi devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme ön yüze kabartma ile oluk tekniklerinde ve açık bej ile boyama tekniğinde yapılmış. Orta pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 6/1 (Resim 22 a-b): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 15.4 cm, Gen. 9.2 cm, Kal. 2.6 cm. Kızılımsı devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Kiremit rengi astarlı. Bezeme ön yüze oluk, arka yüze ise kazı tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 6/2 (Resim 23): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 9,6 cm, Gen. 15.4 cm, Kal. 5 cm. Portakalımsı devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Sarımsı devetüyü astarlı. Bezeme ön yüze kabartma ve oluk tekniklerinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.

- Levha 6/3 (Resim 24): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 13 cm, Gen. 16.6 cm, Kal. 4.6 cm. Koyu devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Sarımsı devetüyü astarlı. Bezeme ön yüze kabartma ile oluk tekniklerinde ve koyu kahverengi ile boyama tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 7/1 (Resim 25): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 12.6 cm, Gen. 13 cm, Kal. 4.4 cm. Koyu devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. Bezeme ön yüze kabartma tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 7/2 (Resim 26): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 13 cm, Gen. 16.6 cm, Kal. 4.6 cm. Pembemsi devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Açık bej astarlı. Bezeme ön yüze kabartma tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 7/3 (Resim 27): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 10.2 cm, Gen. 11.4 cm, Kal. 4.2 cm. Pembemsi devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Açık bej astarlı. Bezeme ön yüze kabartma tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 8/1 (Resim 28 a-b): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 9 cm, Gen. 14.2 cm, Kal. 2.8 cm. Koyu devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Kiremit rengi astarlı. Bezeme ön yüze kabartma tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 8/2 (Resim 29): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 10.2 cm, Gen. 10 cm, Kal. 3.8 cm. Kiremit rengi hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Açık bej astarlı. Bezeme ön yüze kabartma tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 8/3 (Resim 30): Mimari kaplama levha parçası. Yük. 9.4 cm, Gen. 11.4 cm, Kal. 4.2 cm. Kiremit rengi hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Açık bej astarlı. Bezeme ön yüze kabartma tekniğinde yapılmış. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.
- Levha 9/1 (Resim 31): Kiremit parçası (solen). Uz. 28.5, Yük. 11 cm, Gen. 14 cm, Kal. 2.1 cm. Koyu devetüyü hamuru orta ve iri mineral ile orta bitki katkılı. Hamurunun renginde astarlı. İyi pişmiş. Geç Demir Çağı.

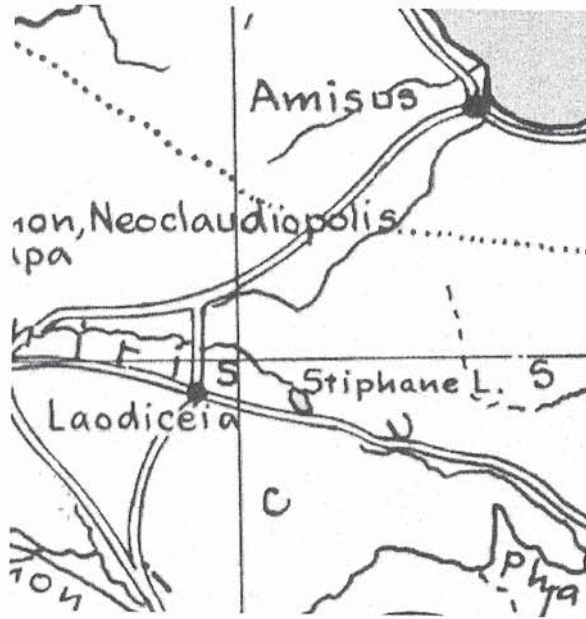
KAYNAKÇA

- Akerström 1966: A. Akerström. *Die Architektonischen Terrakotten Kleinasiens*. Lund
- Akerström 1978: A. Akerström. "Ionia and Anatolia-Ionia and the West. The Figured Architectural Terracotta Frieze: Its Penetration and Transformation in the East and in the West in the Archaic Period", *The Proceedings of the Xth International Congress of Classical Archaeology*, Vol I, Ankara: 319-327
- Akurgal 1943: E. Akurgal. "Pazarlı'da Çıkan Eserler Üzerinde Yeni Araştırmalar", *Belleten VII/25*: 1-22
- Alkım 1974a: U.B. Alkım. "Samsun Bölgesinde 1973 Çalışmaları", *Belleten XXXVIII/151*: 555
- Alkım 1974b: "Samsun Region, 1973", *Anatolian Studies XXIV*: 52
- Alkım 1975: "Samsun Bölgesi Çalışmaları (1973)", *Türk Arkeoloji Dergisi XXII-1*: 7
- Alkım/Alkım/Bilgi 1988: U.B. Alkım, H. Alkım ve Ö. Bilgi. *İkiztepe I. Birinci ve İkinci Dönem Kazıları/The First and Second Seasons' Excavations (1974-1975)*. TTKY Ankara
- Alkım/Alkım/Bilgi 2003: *İkiztepe II. Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı, Yedinci Dönem Kazıları (1976-1980)*. TTKY Ankara
- Atasoy/Zeyrek 2004: S. Atasoy ve T.H. Zeyrek. "Amisos (Eski Samsun) Pişmiş Toprak Eserleri. İstanbul Arkeoloji Müzeleri'nden Yayınlanmamış Örnekler", *Anadolu Araştırmaları/Jahrbuch für Kleinasiatistische Forschung XVII/2*: 85-123
- Bayburtluoğlu 1979: İ. Bayburtluoğlu. "Eskiyapar Phryg Çağı", *VIII. Türk Tarih Kongresi*, Cilt 1, Ankara: 293-303
- Bilgi 1999: Ö. Bilgi. "İkiztepe in the Late Iron Age", *Anatolian Studies 49*: 27-54
- Bilgi/Atasoy/Gökçe/Dönmez 2003: Ö. Bilgi, S. Atasoy, F. Gökçe ve Ş. Dönmez. "2001 Yılı Samsun İli Yüzey Araştırması", *20. Araştırma Sonuçları Toplantısı-2*: 41-5
- Bossert 2000: E.M. Bossert. *Die Keramik Phrygischer Zeit von Boğazköy. Boğazköy-Hattusa Ergebnisse der Ausgrabungen XVIII*. Mainz am Rhein
- Cummer 1976: W.W. Cummer. "Iron Age Pottery from Akalan", *Istanbul Mitteilungen 26*: 31-36

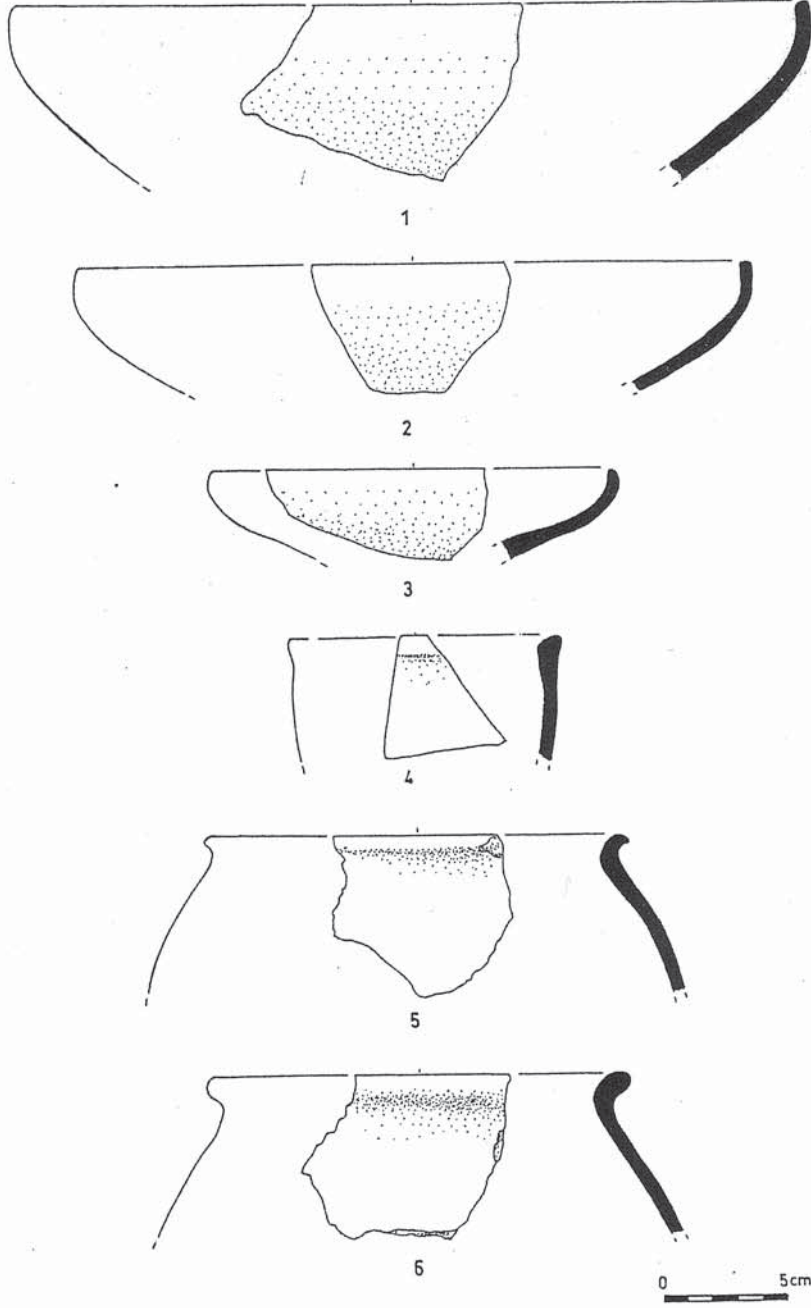
- Dönmez 2000: Ş. Dönmez. *İlk Tunç Çağı II Öncesinde Orta Karadeniz Bölgesi'nin Kültürel Gelişimi (İkiztepe Çanak-Çömleği ve Küçük Eserleri Işığında)*. (Dan. Ö. Bilgi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi). İstanbul
- Dönmez 2004 "Akalan Hakkında Yeni Gözlemler", *Anadolu Araştırmaları/Jahrbuch für Kleinasiatische Forschung* XVII/1: 67-91
- Dönmez 2005: "Akalan ve Yakın Çevresi Yüzey Araştırması-2004", *Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Haberler* 19: 16-17
- Haspels 1971: C.H.E. Haspels. *The Highlands of Phrygia Sites and Monuments*. Princeton
- Kızıltan 1992: Z. Kızıltan. "Samsun Bölgesi Yüzey Araştırmaları", *Belleten* LVI/215: 232
- Koşay 1941: H.Z. Koşay. *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Pazarlı Hafriyatı/Les Fouilles de Pazarlı. Entreprises par la Société d'Histoire Turque*. TTKY. Ankara
- Olshausen/Biller 1984: E. Olshausen ve S. Biller. *Historisch-geographische Aspekte der Geschichte des Pontischen und Armenischen Reiches Untersuchungen zur historischen Geographie von Pontes unter den Mitradation*. Wiesbaden.
- Özgüç 1982: T. Özgüç. *Maşat Höyük II. Boğazköy'ün Kuzeydoğusunda Bir Hitit Merkezi/A Hittite Center Northeast of Boğazköy*. TTKY Ankara
- Özsait 2003: M. Özsait. "2002 Yılı Samsun-Amasya Yüzey Araştırmaları", *Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Haberler* 16: 25-27

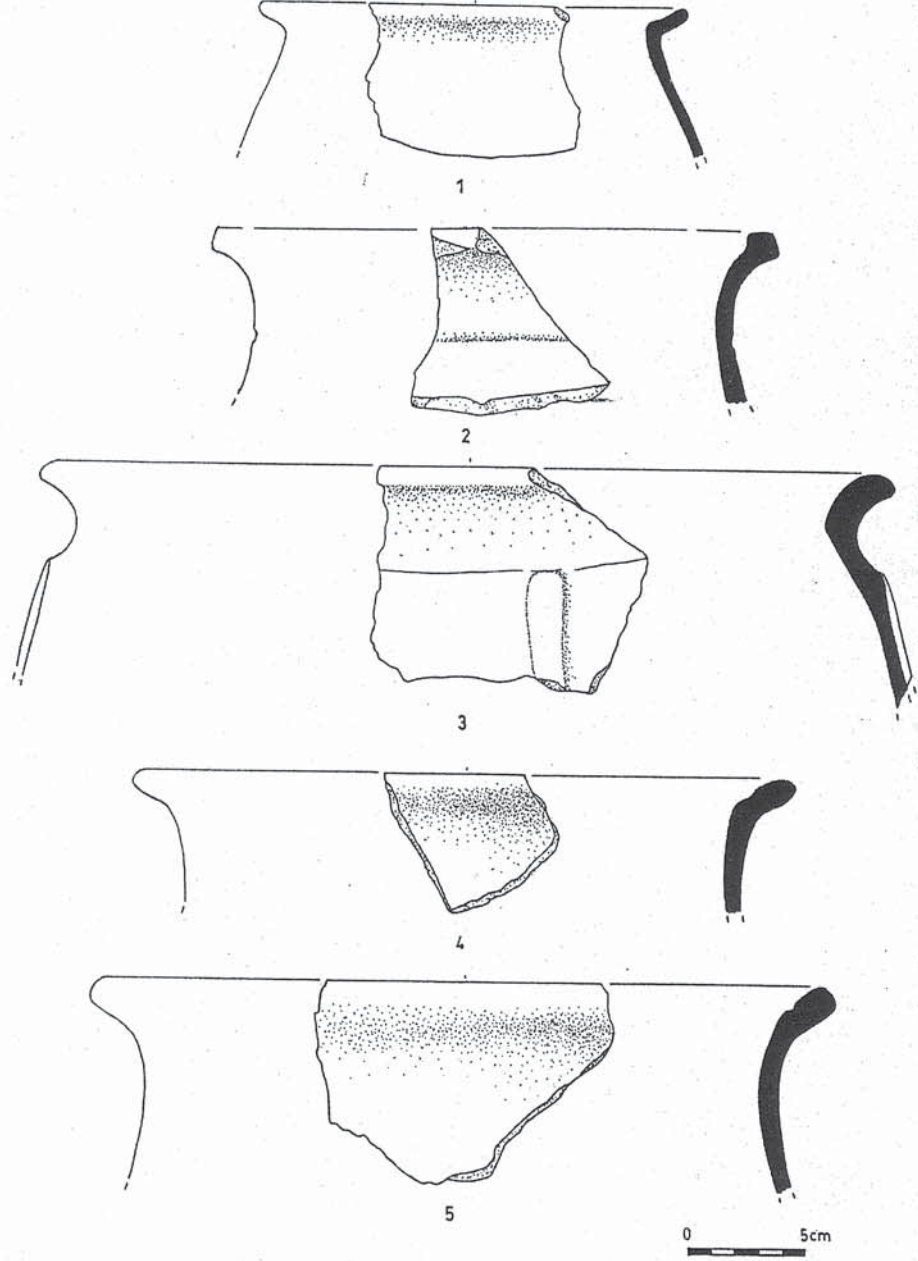
Harita 1

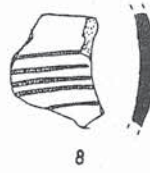
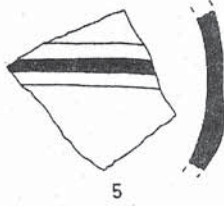
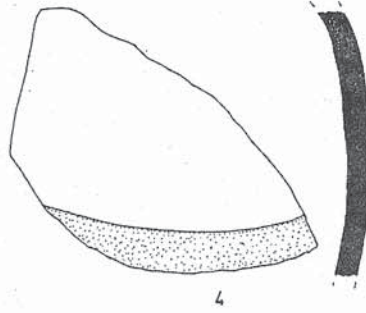
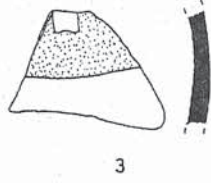
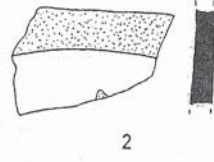
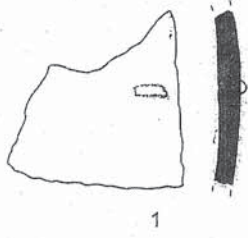
Harita 2

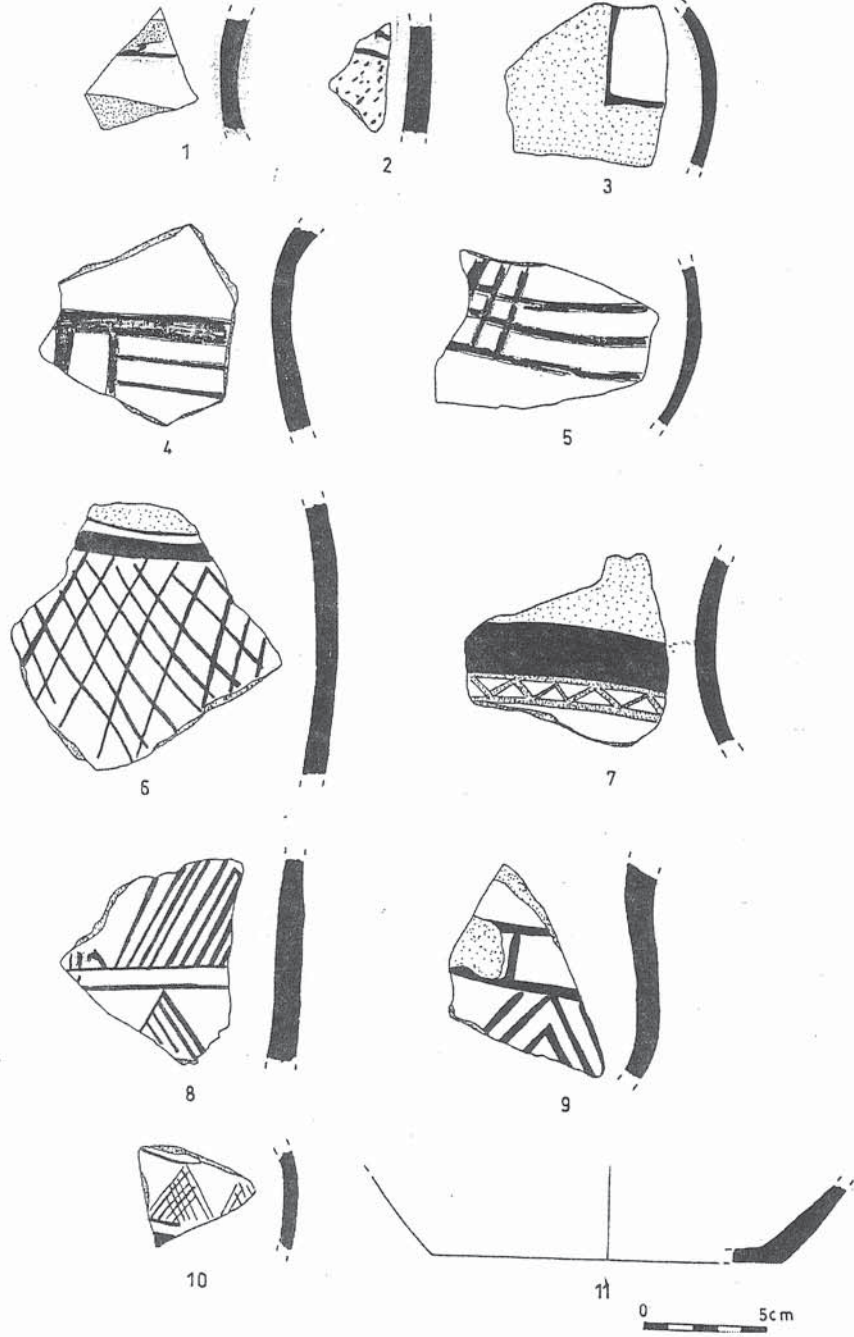
Levha 1

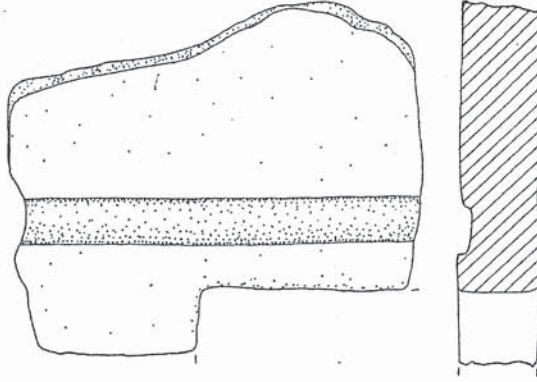
Levha 2

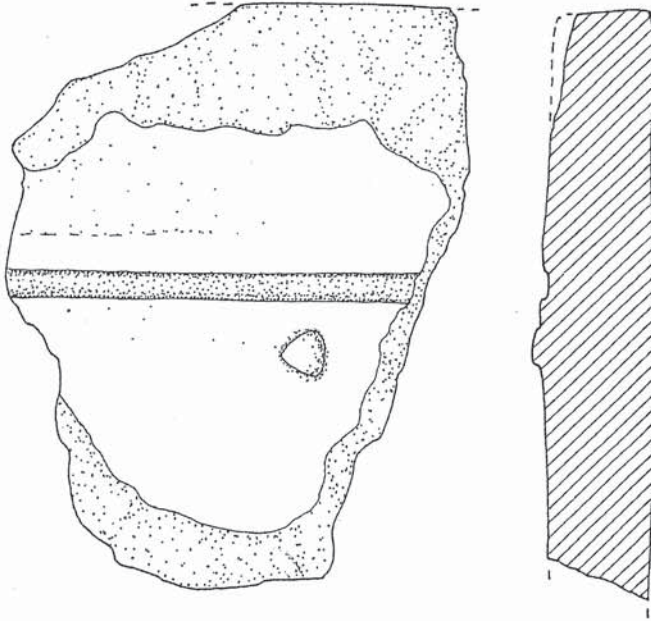
0 5cm

Levha 4

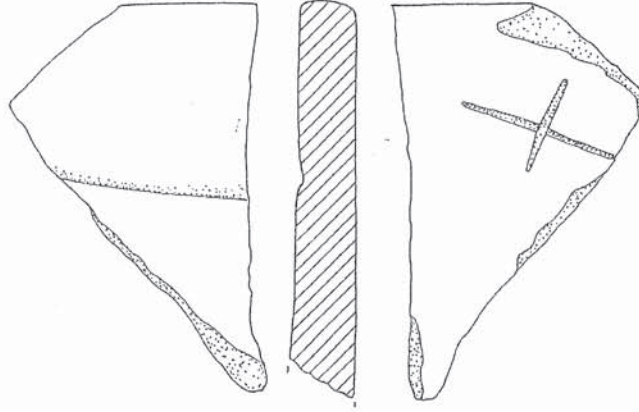
1

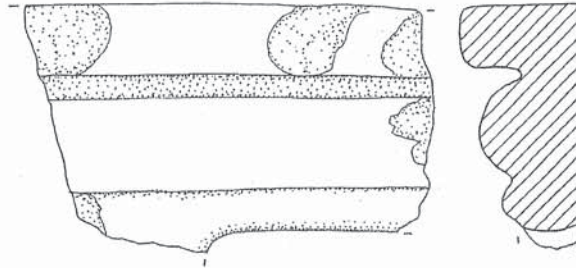
2

0 5c.

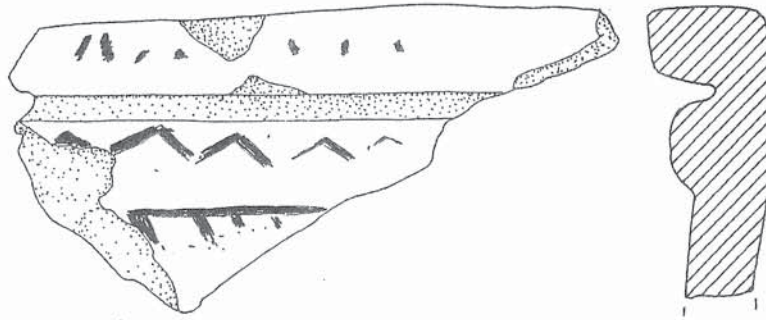
Levha 5

1

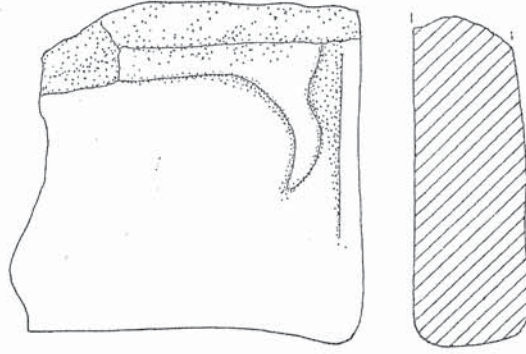
2

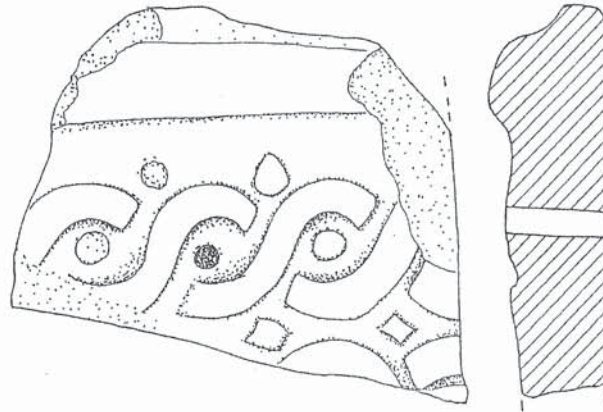
3

0 5cm

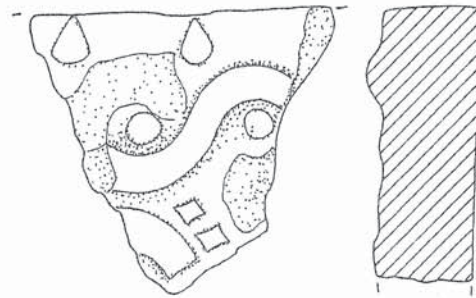
Levha 6

1

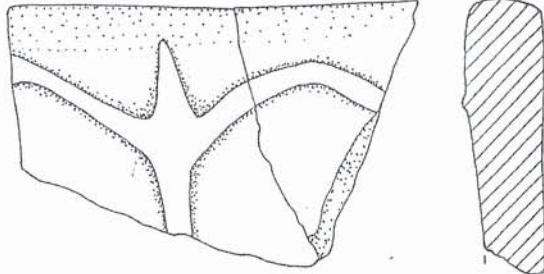
2

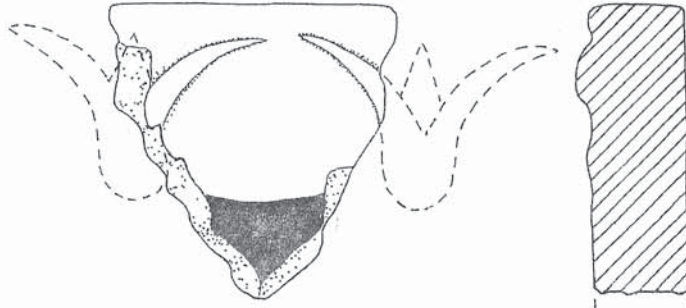
3

0

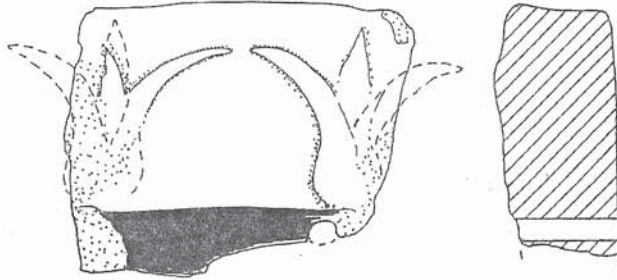
Levha 7

1

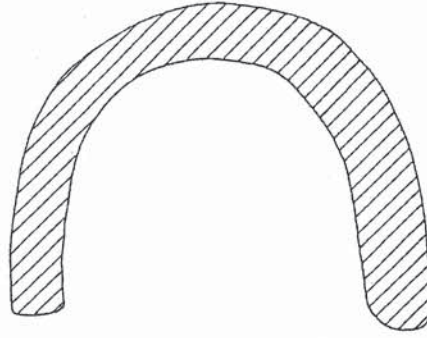
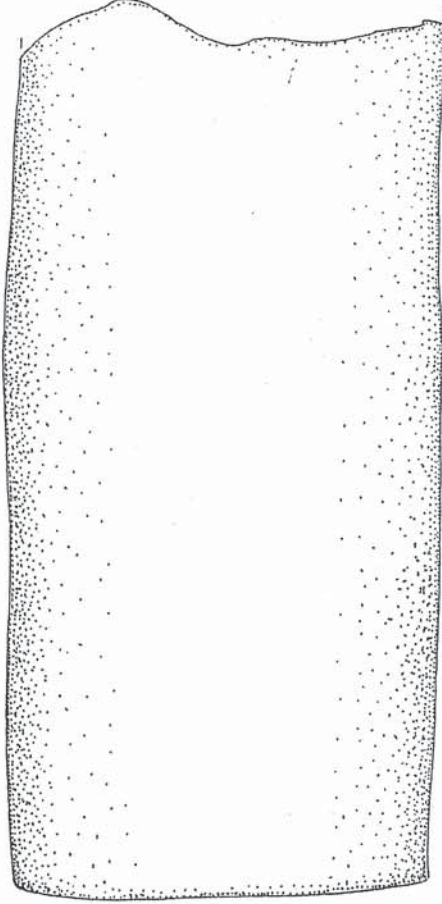
2

3

0 5cm

Levha 8

1

0 5cm

Levha 9

Resim 1

Resim 2

Resim 3

Resim 4

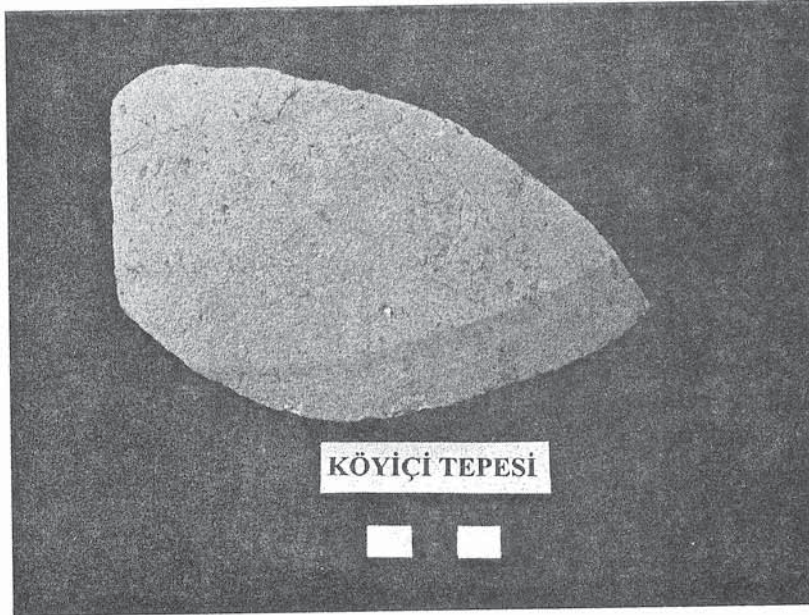
Resim 5

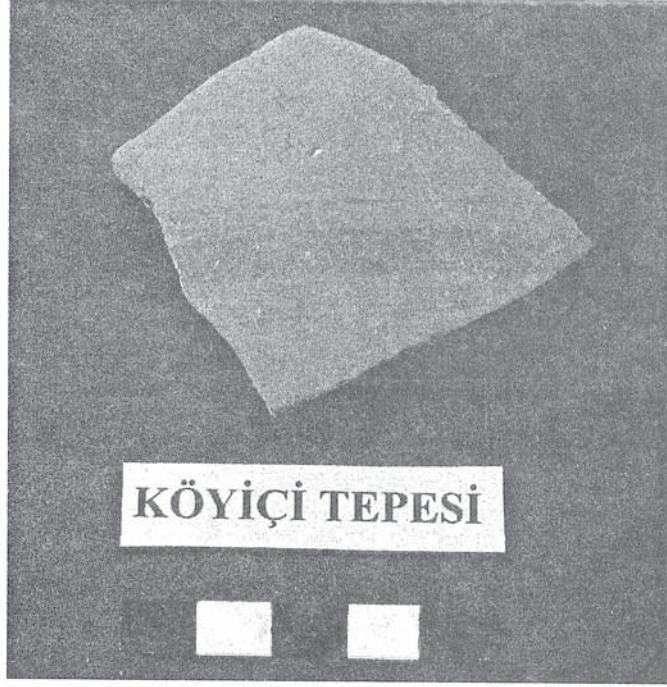
Resim 6

Resim 7

Resim 8

Resim 9

Resim 10

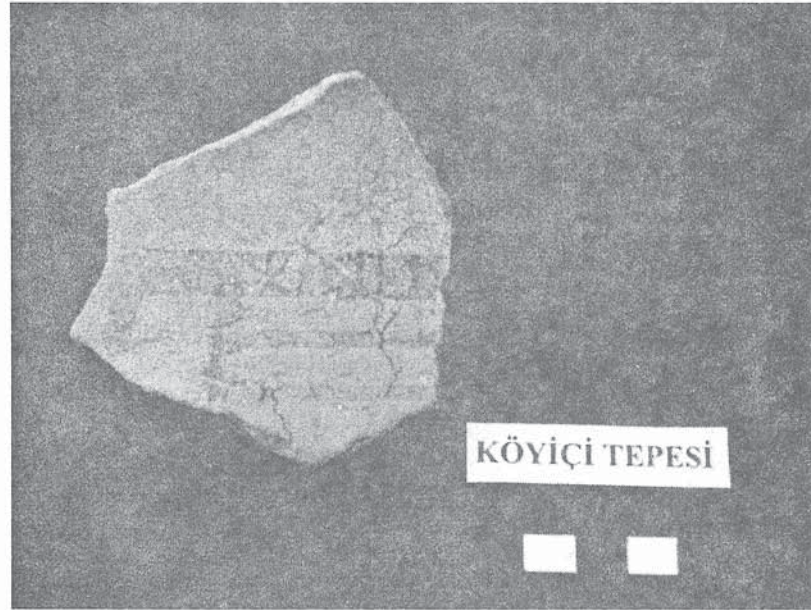
Resim 11

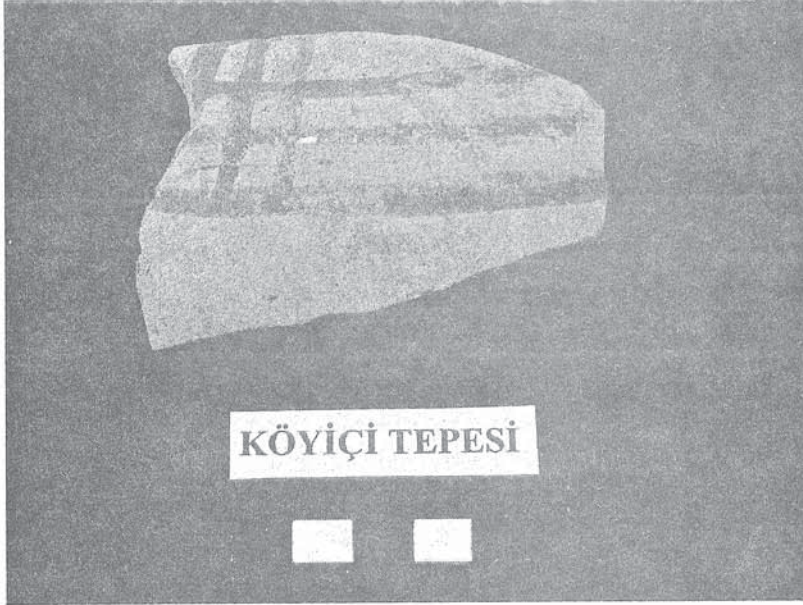
Resim 12

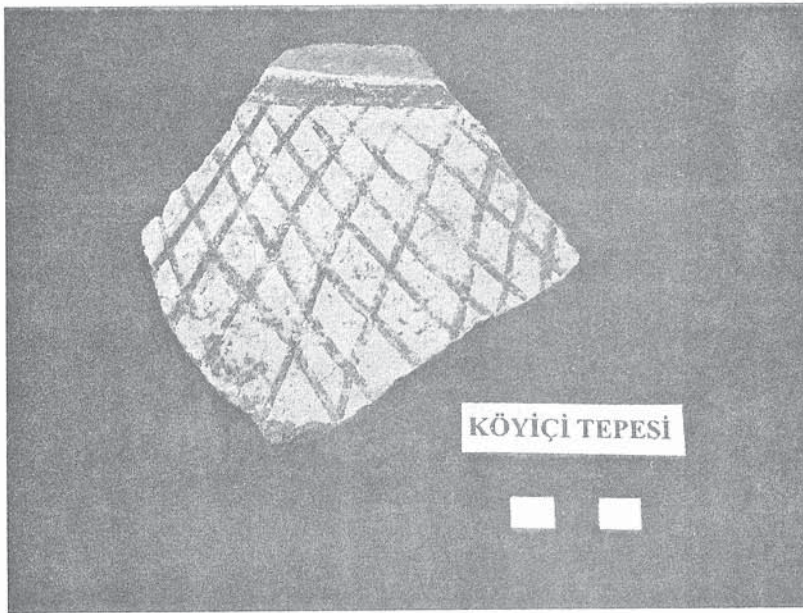
Resim 13

Resim 14

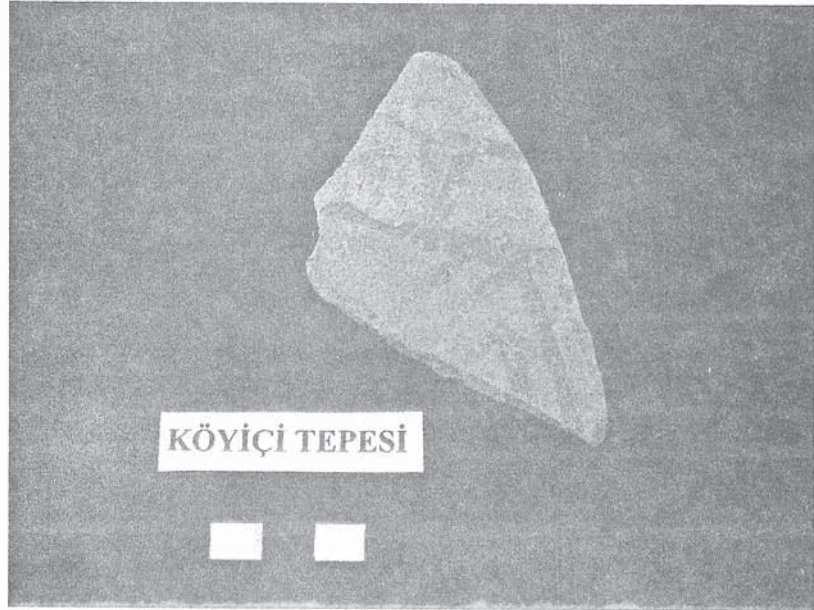
Resim 15

Resim 16

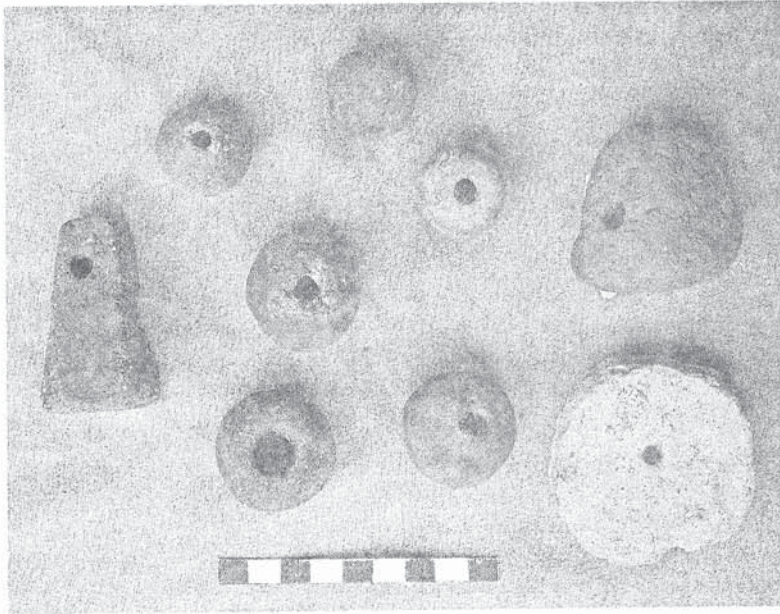
Resim 17

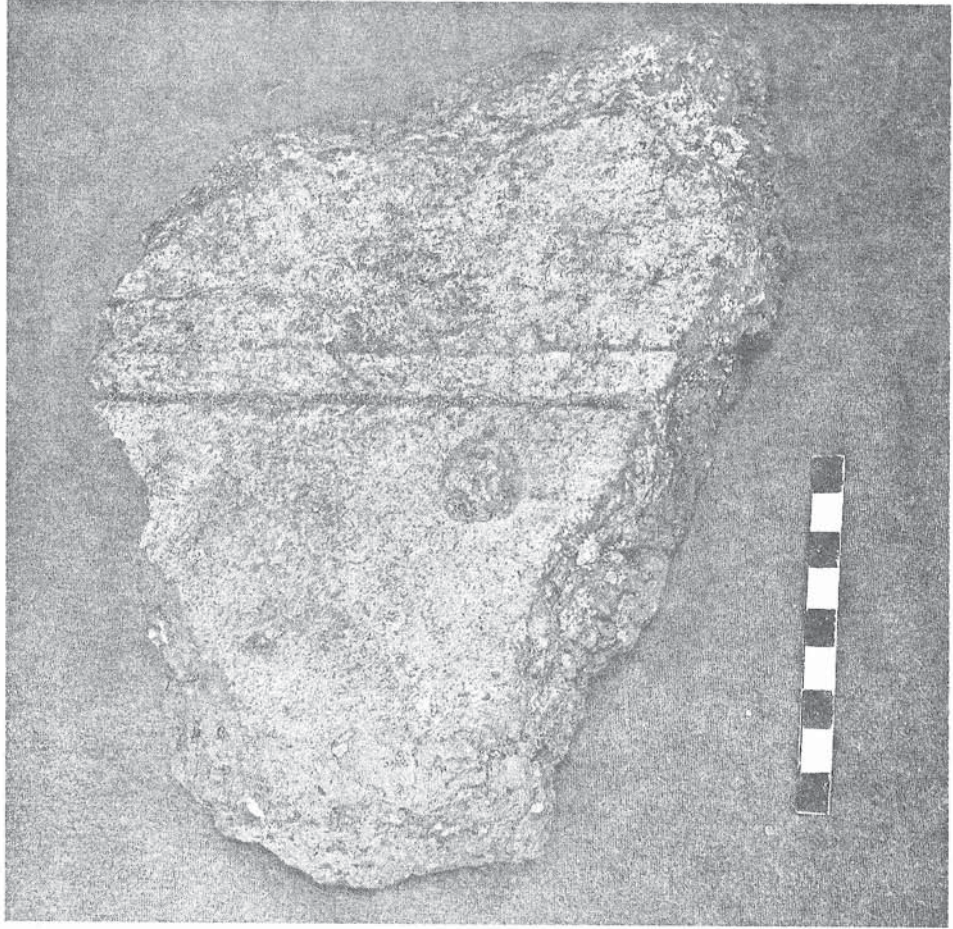

Resim 18

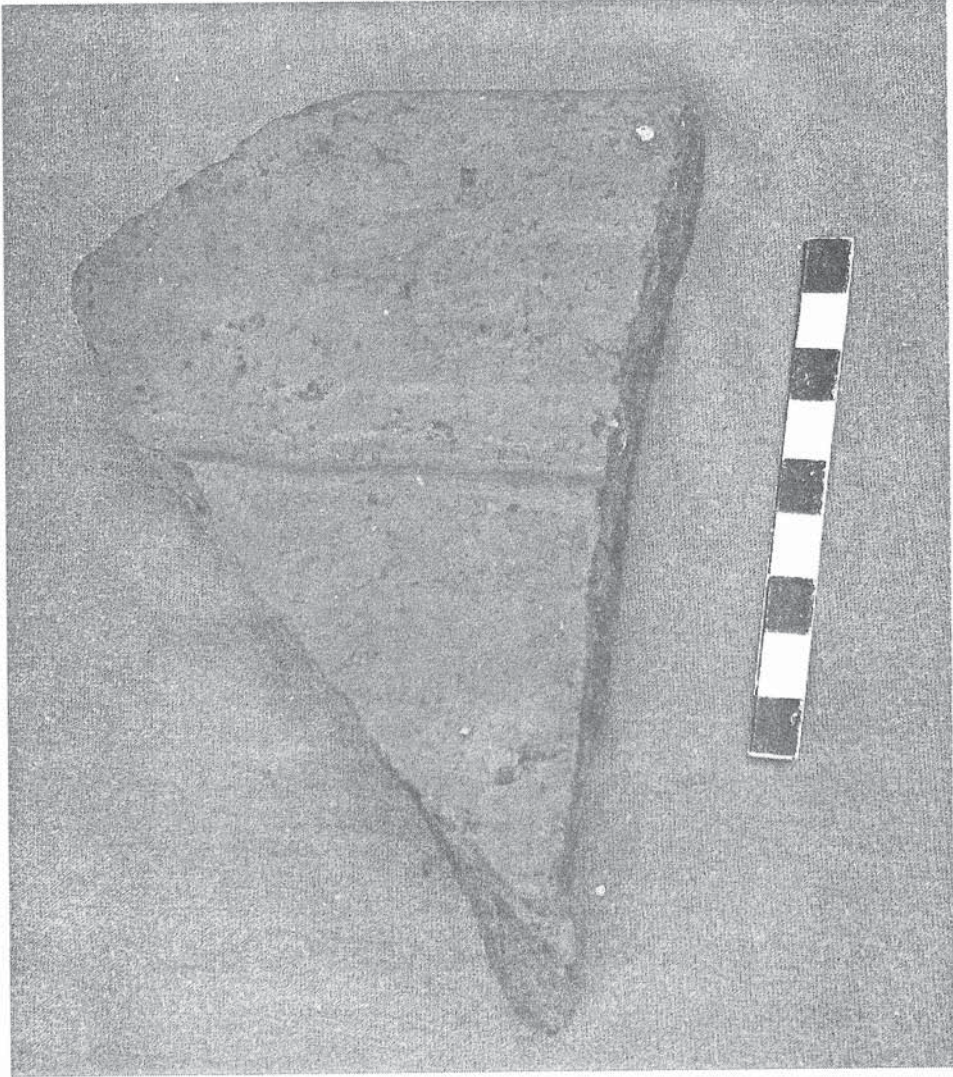

Resim 19

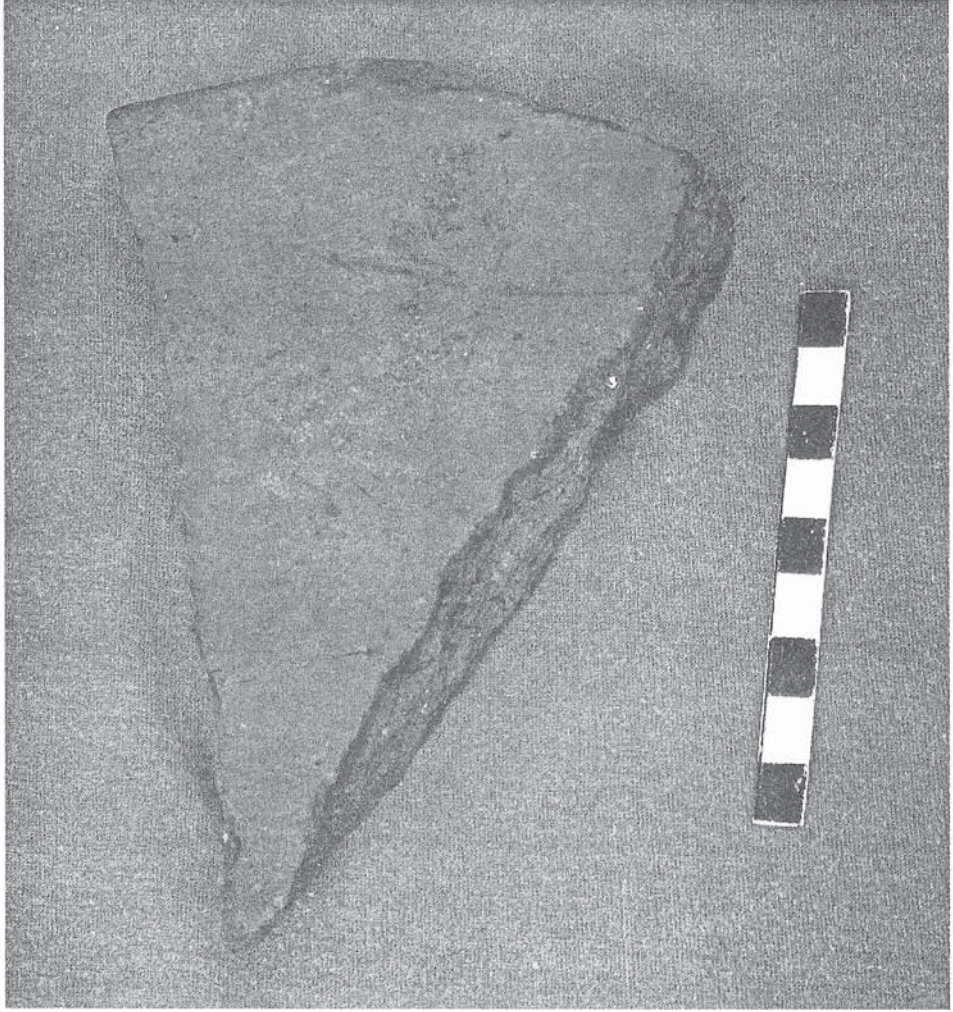

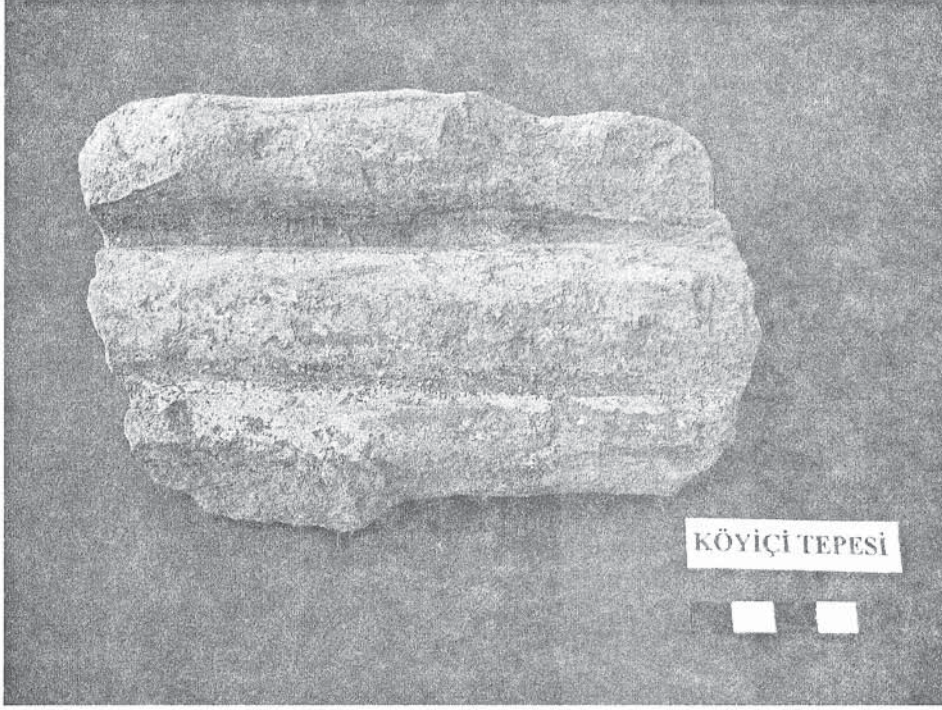
Resim 21

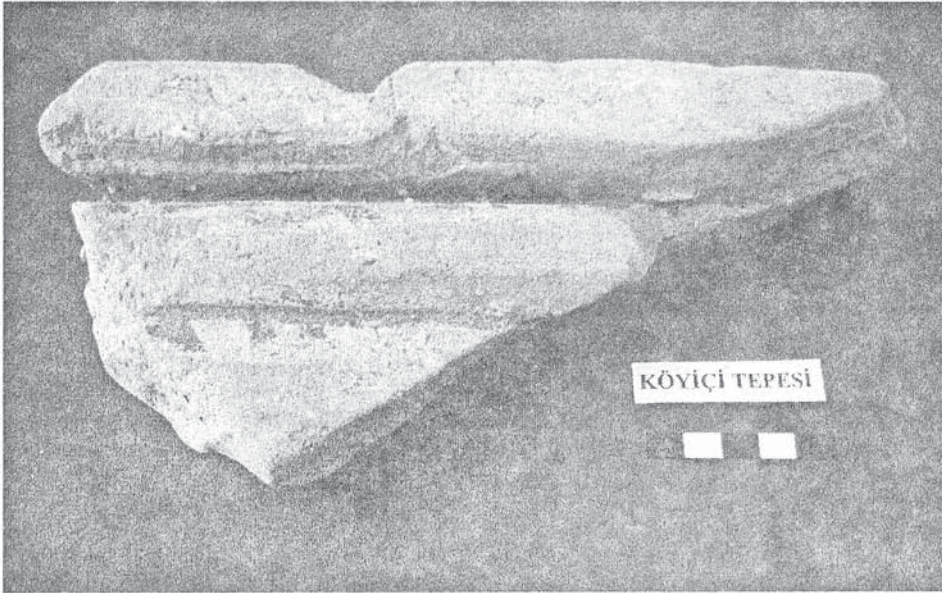
Resim 22 a

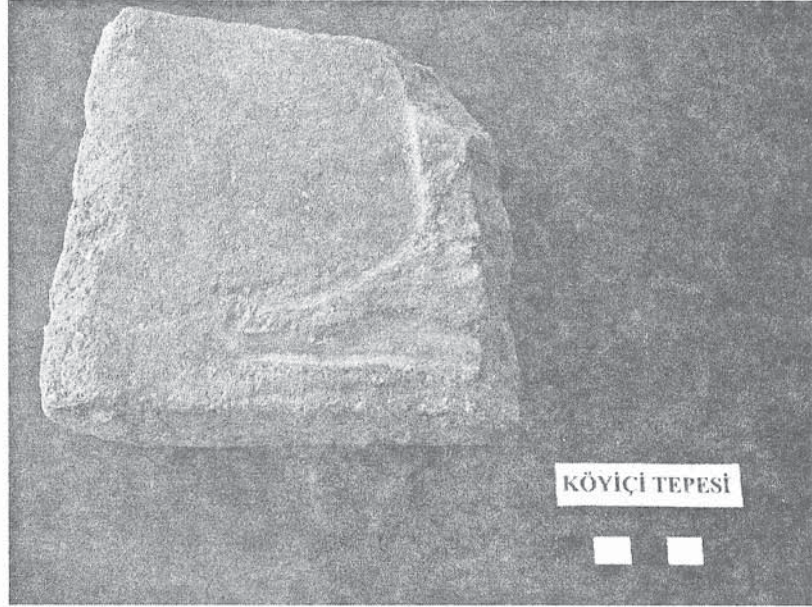
Resim 22 b

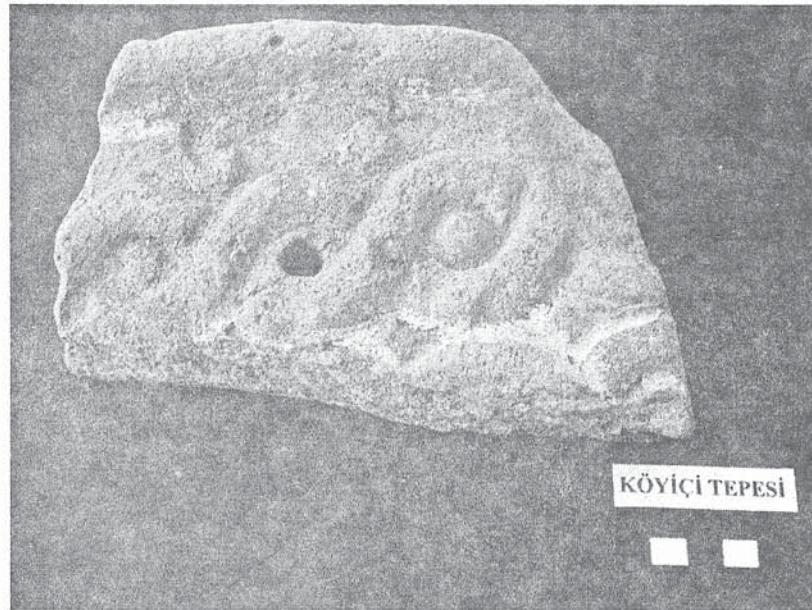
Resim 23

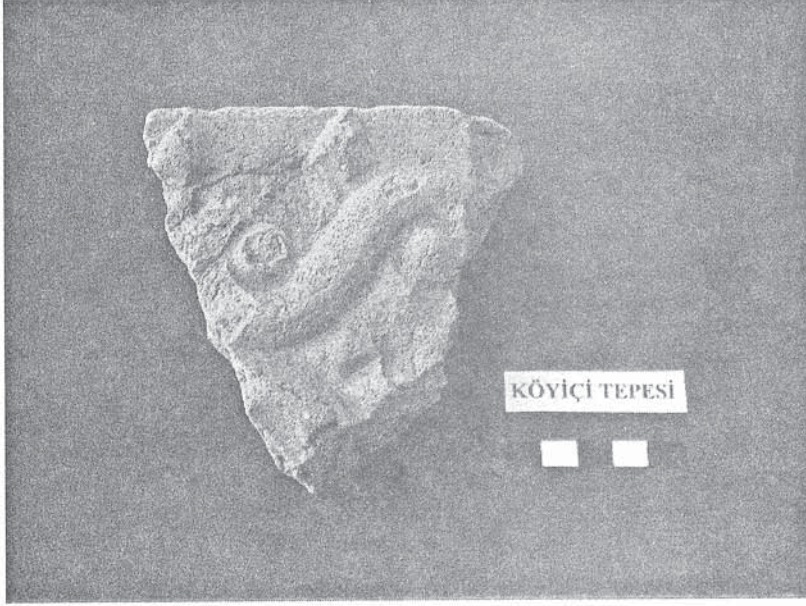
Resim 24

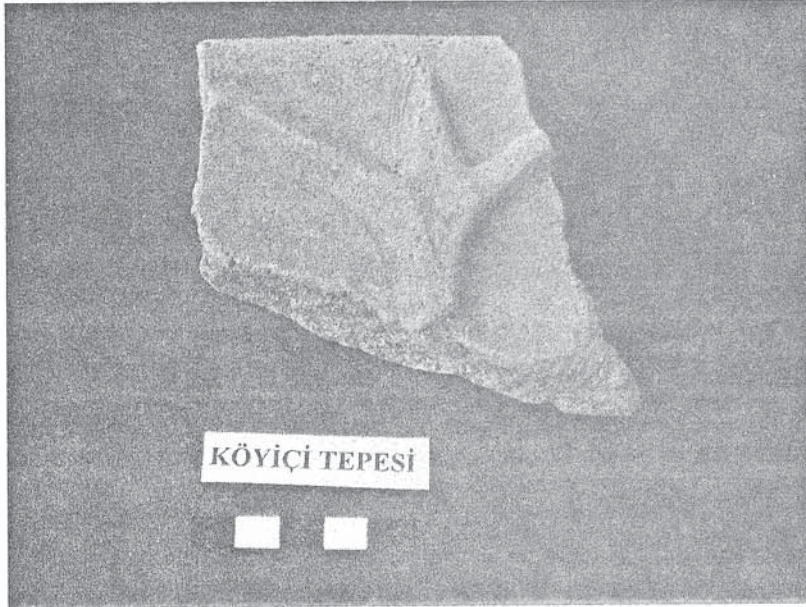
Resim 25

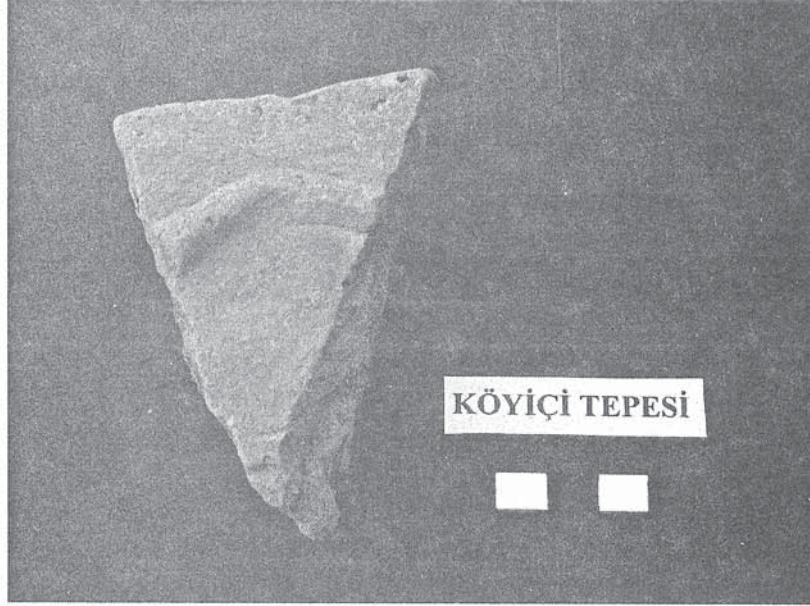
Resim 26

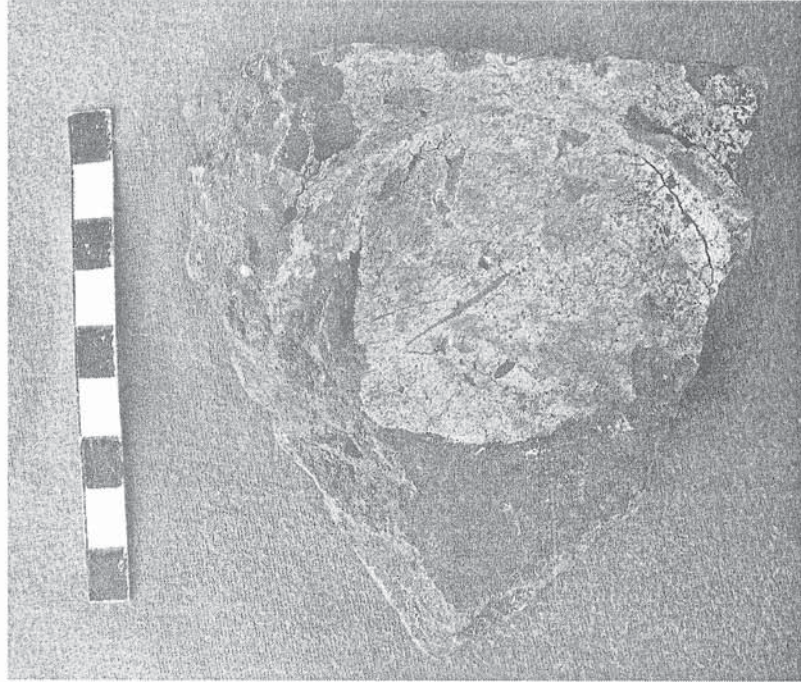
Resim 27

Resim 28 a

Resim 28 b

Resim 29

Resim 30

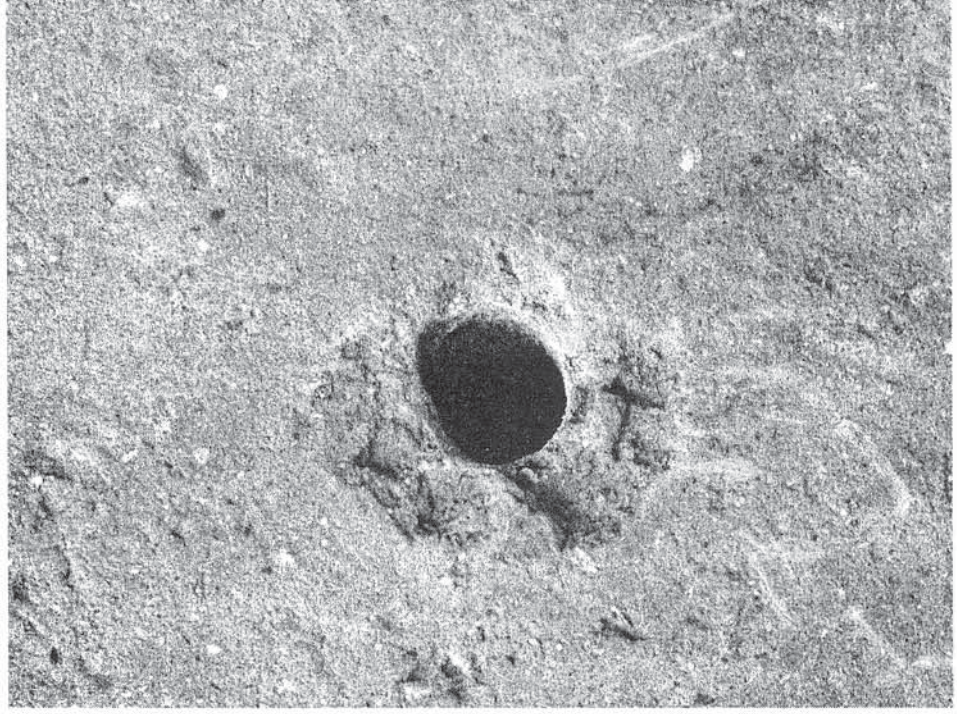
Resim 31

Resim 32

Resim 33

Resim 34